

Bunul meu

Georgebrancu

Bunul meu privea, deseori, către cer
cu un ochi albastru și unul verde,
iar eu limpezit de îngerii închipuiți
nu aveam ochi pentru el
și iubeam ura și uram iubirea
până când într-o zi de vineri,
când posteam de post și mâncam carne de lup,
bunul meu s-a întors cu fața spre mine
și atunci am văzut...avea lacrimi în locul ochilor:
o lacrimă albastră
o lacrimă verde
și de atunci bunul meu mi-a limpezit privirea.

scrisă la 20 de ani, 2001